

setmanari d'informació general i cultural

Any XXIII
Número 1.103
13 octubre 2017
1'70 euros

la veu **de Benicarló**

LA CARXOFA EGIPCIA AMOÏNA ELS LLauradors

**Preocupació a Benicarló per l'entrada
de carxofes procedents d'Egipte.**

CAP DE SETMANA MOLT ESPECIAL PER AL CLUB BÀSQUET BENICARLÓ

EDITORIAL

1103

la veu de Benicarló

DES DEL 18
D'AGOST DE 1995

Una carxofa piramidal

Esta clar que en este món tan globalitzat això de les fronteres per a certes coses resulta una inutilitat. La gent fuig de la misèria per on siga i com siga i, de la mateixa manera qualsevol producte por arribar en un tres i no res allà a on l'economia li convinga pels seus interessos. I si resulta que l'economia, en blanc i negre, eixa que només respon al interessos particulars de les grans empreses de distribució, aleshores tots hem begut oli. Els cas que avui tracta La Veu fica damunt de la taula els problemes dels aranzels que, suposadament, s'haurien d'aplicar a aquells productes que venen de fora de la Unió Europea i que competeixen, sobretot en preus baixos i qualitat, amb els de dins de les nostres fronteres. A

la carxofa de casa li ha sortit un competidor important, pel que fa a eixa part de la collita que al no acomplir amb els estàndards de qualitat que ofereix la DO Carxofa de Benicarló no es pot vendre com a tal, que va a la indústria conservera.

És obvi que ficats a triar entre producte forani i local, sempre que hi haja del nostre, pera ara, la indústria acaba triant el de casa. Ara bé, quan el preu és bastant més baix i dóna igual el que fiques a la llauna perquè la majoria de la gent no llig d'on ve el producte i només veu carxofa, aleshores la cosa pot començar a canviar. La carxofa egípcia no té res a veure amb la nostra pel que fa a la qualitat però, es vullga o no, és carxofa, i com els grans centres de distribució alimentària només busquen el seu benefici a curt termini acabem tenint un problema. És allò que l'aplicació estricta de la normativa europea s'ha de complir, sí o sí, a casa nostra però es relaxa quan els interessos econòmics entre països està damunt la taula. No seria més lògic que tot producte importat acomplira els nostres estàndards? No redundaria això en que les condicions laborals, socfials i econòmiques, fora de les nostres fronteres, milloraren? Ah, no, que això seria anar contra el lliure comerç! Quanta hipocresia dels països rics! A veure si aviat tindrem carxofes amb la DO Piràmides d'Egipte!

CARXOFA I PANISSOLA

Carxofa: a tota la gent que surt al carrer expressar la seua opinió de manera pacífica. Defensar un convenciment polític de manera civilitzada amb els símbols que un considere, sempre i quan no atempten contra la dignitat de la gent ni incite la violència, és un signe de normalitat democràtica. Manifestar-se així mereix la nostra carxofa.

Panissola: a tota la gent que creu que, al manifestar-se, el carrer es seu i pensa que portar una bandera li dóna dret a comportar-se com un energumen empaitant utilitzant aquesta com la seua porra particular. Per desgràcia, aquest passat 9 d'octubre, d'aquest personal em vam vore uns quants. Segurament prendran el carrer també el dia de la raça. I així ens va!

Dir. Hon.: CRISTINA GARCIA

Consell de Redacció:
NATALIA SANZ, FRANCESC DEL
CASTILLO, TONYO FIBLA,
JOAN GREGORI, JOSEP M. SAN
ABDON I RODOLFO SERRANO

Edita

Associació Cultural la Feram de Benicarló
C/ Sant Francesc, 95
Casal Municipal
12.580 Benicarló FAX: 964.47.56.98
veubenicarlo@gmail.com

Amb el suport

COL-LABORA: Conselleria d'Educació de la Generalitat Valenciana

Col·laboradors: PERE BAUSÀ, JOAN HERAS,
XAVIER BURRIEL, NATALIA SANZ, CARLES LLUCH,
RAMON PARÍS, JOSEP V. TAUS, TOLITO, JORDI MAURA,
JESÚS MAESTRO, G. SEGARRA, VICENT FERRER,
J.M. SANABDÓN, DR. CLIMENT, ROBESPIERRE
I EL SAMARUC

Administració, subscripcions

© COPISTERIA GRÈVOL

Dipòsit legal/ CS-193-2004

Imprimeix/ GRÈVOL, Sant Blai, 2
12580 Benicarló Tel. 964 475698

La Veu respecta la llibertat d'expressió. La responsabilitat de les opinions és de qui signa l'escrit. La Veu es reserva el dret d'acurçar els textos que sobrepassen les 20 línies. Els articles hauran d'anar signats amb nom, adreça i número de DNI, encara que podran aparèixer amb pseudònim.

Copisteria-Llibreria GRÈVOL

-Còpies de tot tipus i tamanys   Sant Blai, 2. Benicarló (12580)
-Llibreria General i Musical   Tel.: 964 475 698
-Papereria   e-mail: lc1grevol@telefonica.net
    www.copisteriagrevol.com

CONTACTA AMB “LA VEU DE BENICARLÓ”

twitter: @Elstafaners   mail: veubenicarlo@gmail.com

Tota l'actualitat
a un sol clic de distància

3x4
info
La informació que es multiplica

Notícies on-line
del Maestrat,
Els Ports
i la Tinença
de Benifassó

www.3x4.info

La
calamanda

benicarló al día
diario digital de benicarló

LA CARXOFA EGÍPCIA AMOÏNA ELS LLAURADORS

text: REDACCIÓ

Preocupació a Benicarló per l'entrada de carxofes procedents d'Egipte. La notícia saltava arran de la denúncia realitzada pel diputat d'EUPV, Ricardo Sixto, que ha plantejat una bateria de preguntes a la Taula del Congrés referides a les mesures que té previst implementar el Govern central davant l'amenaça de l'entrada de la carxofa egípcia als canals de consum del producte espanyol, en concret, a la província de Castelló, on es concentra la producció de carxofa a Benicarló. Sixto recull d'aquesta manera la preocupació plantejada per l'associació 'Carxofa d'Espanya', dedicada a la promoció del consum d'aquest producte, en assegurar que la carxofa espanyola per a congelat "es pot veure afectada en la temporada 2017-2018 a causa de la importació d'aquesta carxofa egípcia, que posseeix un preu reduït i una qualitat baixa".

Francisco Lluch, president del Consell Regulador de la DO Carxofa de Benicarló, va recordar que "la nostra campanya forta és amb el producte fresc, però a la primavera, quan ja no té el segell de qualitat es ven entre el 70 i el 80% de la producció a la indústria conservera". És en aquestes dates quan, segons

Lluch, la carxofa de Benicarló es podria veure afectada per l'entrada de l'egípcia. "Precisament aquesta setmana he estat parlant amb conservers, que em van preguntar com teníem la previsió. A hores d'ara ja no en tenen gens al magatzem i esperen la nostra carxofa", va explicar.

DEMANEN PROTECCIÓ

Sixto, per la seva banda, ha apuntat que, atenent a les dades que aporta l'associació, el consum de carxofa congelada a Europa s'ha mantingut estable en els últims anys, però en l'última campanya s'ha generat molt producte a Egipte, un dels principals exportadors d'aquesta verdura processada. "Espanya importa a Egipte entre el 25 i el 30 per cent de la carxofa congelada que es consumeix a nivell nacional, per la qual cosa la preocupació que tenen moltes famílies que viuen d'això és enorme", ha dit. En concret, Ricardo Sixto ha posat l'accent que, tal com indica la pròpia associació, aquest fet podria provocar que el consum i la demanda de les empreses de processament a Espanya baixen i, per això, que el preu caiga també, "per la qual cosa considerem que és necessari i peremptori que el Govern central intervingui per assegurar el producte nacional", ha conclòs.

ve de la p gina anterior

CONSUM DE CARXOFA CONGELADA

Com s'ha comentat, el consum de carxofa congelada a Europa s'ha mantingut estable en els últims anys, però la importació de la verdura Egípcia ha provocat per una banda que es produeixi un col·lapse del consum al nostre país i, per l'altra, la baixada del seu preu (dels dos euros, aproximadament, habituals ha passat als 1,60 euros). “La mala qualitat fa mal a la producció de carxofa espanyola per a congelat, perquè el consumidor no sap d'on ve el producte que menja, sols que no li agrada i, per tant, no ho torna a comprar”, valoren els experts.

Així, la campanya 2017/2018 s'espera amb dubte, perquè hi haurà un excés d'estoc a Espanya i a Egipte i les empreses dedicades a la carxofa congelada ne demandar menys, per la qual cosa el seu preu va a augmentar. “Necessitem aranzels forts perquè no entré a Espanya carxofa de baixa qualitat i perquè la situació no es veja tan afectada en els propers anys”, demanden.

Malgrat les previsions de la propera temporada, la producció de carxofa per a congelat de la campanya passada (conreada entre desembre i maig) ha estat qualificada com a “bona, amb producte de qualitat i un clima que ha acompanyat” i ha experimentat un creixement del 15%, aconseguint les 20.000 tones. Per la seva banda, l'exportació s'ha mantingut estable amb el seu augment anual del 15% aproximat.

EL CULTIU DE LA CARXOFA

La carxofa o “alcaucil” és una planta que pertany al gènere “Cynara”.Procedeix d'Egipte i està distribuïda per tot el Mediterrani. Pel que sembla, ja era coneguda per grecs i romans, que li atorgaven poders afrodisíacs.

El seu nom, segons la llegenda, procedeix d'una bellíssima noia anomenada així i seduïda per Zeus, que després la va transformar en carxofa. Durant l'Edat Mitjana no es coneixia i es pensa que en aquesta època, del cultiu successiu dels cards, els horticultors, a poc a poc, van aconseguir la ara preuada carxofa mitjançant diverses transformacions.

La carxofa o “alcaucil” és una planta que pertany al gènere “Cynara”.Procedeix d'Egipte i està distribuïda per tot el Mediterrani.

Consumida en la Itàlia del segle XV, la tradició diu que va ser introduïda a França per Catalina de Médicis, a la qual li agradava menjar cors de carxofa. Aquesta florentina, en casar-se amb el rei Enrique II, les va portar des del seu Itàlia natal a França. Per la seua banda, Luis XIV era un altre gran consumidor de carxofes.Van ser els colons espanyols i francesos els que la van introduir en el continent americà. A Espanya aquesta introducció la van dur a terme els àrabs i es dubta entre la possibilitat que ens ensenyaren el seu cultiu o que aplicaren les tècniques apreses en origen per transformar els cards que sempre van poblar la nostra geografia. Potser aquesta possibilitat siga la més creïble perquè, fins i tot, en l'actualitat, a Extremadura i a Andalusia, es consumeix la base de les flors del *cardo borriquero*, quan encara estan tendres, en una preparació anomenada “Cazoletas” o “Cabezuelas”, un saborós guisat amb carn d'ovella. Una altra especialitat, a l'altre costat de la península, és l’“Olleta benicarlanda”, tradicional de Benicarló, que es feia amb les tiges tendres dels “Cardets”, que en la seua evolució es van convertir en carxofes; i que són l'esperit d'un plat en el qual s'uneixen molts i variats components.

7é Drets lingüístics

Dóna suport als mitjans de comunicació en la nostra llengua. Consumeix béns i productes etiquetats en valencià.

Amb el suport de:

Ajuntament de Benicarló | **aviVa** Agència de Promoció del Valencià

el tempir

CANVIEN ELS SEUS ESTALVIS DE BANC

text i fotos NAT LIA SANZ

Les 34 oficines bancàries que se situen a Vinaròs, Peníscola i Benicarló presenten un denominador comú des de fa uns dies: Estan desbordats de treball, davant l'arribada significativa de catalans que transfereixen els seus estalvis i dipòsits bancaris.

Segons el relat d'empleats d'algunes entitats, els nous clients manifesten el seu temor pels seus diners, davant la inestabilitat política que viu Catalunya i la possible declaració unilateral d'independència. No són pocs els que han expressat la seua alarma davant un possible "corralito" que pogués congelar els seus diners, després de la sortida dels grans bancs de territori català. Les últimes manifestacions de dirigents de la CUP, haurien estat el detonant d'aquesta preocupació.

De fet, la diputada de la CUP Eulàlia Reguant ha demanat al govern català, "començar a treballar gradualment amb altres entitats financeres, i construir l'Institut Català de Finances, perquè siga la veritable banca pública, que no ha estat fins ara". Així mateix ha instat a un boicot des de l'administració cap a la Caixa, Sabadell i el BBVA. Tenint en compte la intervenció de les finances catalanes per part del Ministeri d'Hisenda, Reguant ha proposat "deixar de treballar" amb aquests bancs.

Els nous clients procedeixen en la seva immensa majoria de poblacions al sud de la província de Tarragona que amb prou feines es distancien uns quilòmetres del limit de la Comunitat Valenciana. És el cas d'Alcanar, Sant Carles de la Ràpita, La Sénia i Uldecona.

Com a dada significativa citar que Vinaròs disposa de 16 oficines bancàries del BBVA, Bankia, Santander, CajaMar Bankinter, Caixa Vinarós i Ibercaja, i només en una de les dues oficines que el BBVA té en la localitat s'han obert 70 nous comptes i dipòsits entre dijous i divendres. La imatge general en les oficines era la de llargues cues, fins i tot en l'exterior de les sucursals.

Des de Peníscola el seu alcalde Andrés Martínez confirmava a ESdiarioCV no només l'afluència de clients catalans cap a les 6 oficines bancàries de la localitat, sinó també, l'afluència d'aquests clients als hotels del municipi. Per a Martínez, nascut en la localitat de Sant Carles de la Ràpita, ha de prevaler abans de res "el sentit comú entre les parts i la unió entre pobles veïns". Peníscola dista de la primera localitat catalana més propera, Alcanar, només 25 quilòmetres.

Segons el testimoni d'alguns empleats bancaris, els nous comptes i dipòsits tenen un altre denominador comú: són quantitats de diners significatives i algunes, fins i tot, molt considerables.

1-O: MÉS DE 400 POLICIES NACIONALS A BENICARLÓ I PENÍSCOLA

text i foto NAT LIA SANZ

Més de 400 policies nacionals de la unitat d'antidisturbis enviats com a reforç a Catalunya romanen des del dijous en tres hotels de Peníscola i un de Benicarló. El Ministeri d'Interior ha optat per Castelló després de la marxa de diversos grups d'agents d'hotels a Calella i Pineda de Mar per la pressió d'un sector de la població. Cadascun dels quatre establiments compta amb un centenar d'agents.

En el nord de Castelló residiran per temps indeterminat policies de la unitat d'intervenció policial (UIP). Del dispositiu especial de la Guàrdia Civil no hi ha constància de la seua presència a Castelló, segons les mateixes fonts. Els sindicats consideren poc operatiu el seu desplaçament a Castelló en allunyar-se del centre d'operacions a Catalunya.

INCENDI D'UN VAIXELL EN EL PORT PESQUER

text i fotos NAT LIA SANZ

Divendres passat al migdia es va incendiar un vaixell en el port pesquer de Benicarló, ocorregut, amb tota probabilitat per un curtcircuit.

L'embarcació es trobava amarrada a port atés que pertany al grup de barques que no pesquen els divendres. Afortunadament no hi ha hagut que lamentar desgràcies personals, doncs en el moment en el que s'ha iniciat l'incendi no hi havia ningú al vaixell. La intensa fumera va poder ser albirada des de tota la comarca i va fer que la policia sol·licités als veïns que tanquessin les finestres davant la possibilitat que el fum fos tòxic. Els bombers van haver d'utilitzar escuma per a la seva extinció.

NAIX UNA PLATAFORMA D'INTERCANVI D'ENERGIA

text NAT LIA SANZ

L'startup espanyola Klenergy ha llançat una ICO, que acaba el 28 d'octubre, amb l'objectiu de recaptar quatre milions d'euros i poder avançar així en la creació de PylonNetwork. Es tracta de la primera plataforma d'intercanvi d'energia renovable blockchain que compta amb un mètode de pagament propi, el pylon-coin, i amb un sistema d'incentivament i inversió per a energies verdes. El benicarlando Gerard Bel, CEO i cofundador de la companyia, va assegurar que el mètode triat permetrà a l'usuari, a més de pagar menys per l'electricitat, triar a qui la compra i assegurar-se de la seua procedència. PylonNetwork facilita als usuaris l'intercanvi d'energia renovable, comprada directament al productor, sense necessitat de la intervenció d'intermediaris durant tot el procés, la qual cosa abaratirà la factura de la llum entorn del 15 per cent. Bel va indicar que "l'objectiu de la plataforma és crear la primera comunitat oberta d'intercanvi d'energia renovable, amb la finalitat de proporcionar al mercat els senyals i els incentius financers que les polítiques i les legislacions energètiques actuals estan demorant".

Bel, enginyer electrònic, va explicar que en el disseny del projecte ha treballat un equip de cinc enginyers durant tres anys, sumant-se altres tres més aquest últim. Klenergy, que ha pogut completar la seva aventura energètica amb una inversió de 40.000 euros, espera obtenir uns quatre milions d'euros en la ronda de finançament que han començat aquesta setmana. "Els diners els utilitzarem per a fer un pilot amb la

participació de 800 usuaris, instal·lant 1 MW d'energia solar i 1,5 MWh d'emmagatzematge", va explicar Bel a CriptoNoticias.

Sobre com van a salvar els esculls legals, Bel va assenyalar que el pilot el van a realitzar en col·laboració amb GoiEner, una cooperativa del País Basc, que compta amb 8.000 usuaris. "La comercialitzadora de la cooperativa és l'única manera de poder comercialitzar electricitat a Espanya. Així que GoiEner s'encarregarà de comprar l'energia directa als productors, mitjançant contractes bilaterals, i el que farem en Pylon és crear un mercat energètic paral·lel al mercat lliure". Quant a la monetització del model de negoci, el CEO de Klenergy va explicar que es farà a través de la venda de Metron, un comptador intel·ligent, que serà necessari per formar part de la plataforma. La decisió de fer el pilot a Espanya, a més de per qüestions de residència, l'altre motiu que han sospesat és que en tractar-se del mercat més regulat d'Europa, si funciona a Espanya, funcionarà a tot el món", afirma Bel.

El CEO de Klenergy va indicar que els inversors que vullgun participar en l'ICO ho poden fer a través de la pàgina web de l'empresa. Els inversors disposaran de bons descompte durant els primers nou dies i les inversions es podran realitzar a través d'euros, dòlars, bitcoins, faircoins i ethers. La història de Klenergy va començar desenvolupant Helis, una bateria d'hidrogen, però davant la dificultat de trobar finançament per al projecte, l'equip va optar per desenvolupar un monitoritzador d'energia, alhora que parlaven amb cooperatives d'energia renovable.

Senyora Garcia:

Això és el que vaig saber llegir en l'anterior número de la seua revista...

text EL LECTOR

Cada dia em ve més costa amunt escriure-li res. Mire, ara mateix estic celebrant amb l'entusiasme propi de la data el dia de la Hispanidad o com m'agrada dir a mi el dia de la Raza. La Raza de Franco, aquell homenet tan graciós quan parlava anglés, que tenia aquella veveta de flauteta de fira, a qui alguns dels seus compinxes coneixien amb l'afectuós malnom de Paca la Culona o fins i tot Miss Canarias. Una raça de veritat, d'homes fets, mascles amb dos collons ben grossos penjant d'allí on han de penjar, que collons. Perdó, perdó, això no ho volia dir perquè asseguren alguns llibres que tant ell com Hitler només tenien un testicle. Retiro el que he dit. Dos collons (o un) penjant d'allí on han de penjar. Homes fets i drets representants dels valors eterns de l'Espanya eterna; disposats a fer valer els principis fonamentals de la Constitució: «Espanya es una unidad de destino en lo universal» i «La unidad de las tierras y los hombres (amb un ou o dos, tant s'hi val) de España es intangible». O no era de la Constitució això? Potser no, igual és d'alguna llei anterior, no me'n recordo massa bé. Per tot això, he decidit que el millor que puc fer és canviar de bàndol, perquè com que no sé ni pegar ni insultar, només tinc les de rebre i a ningú, ni a mi, fixe's bé, m'agrada que em falten ni que m'atonyinen. Així que, com diria un conegut espanyolista (com m'agraden els eufemismes) local, arriba España y a tomar pol culo ya!

Algú ho havia de dir. Ara em sento nou. Em veig al costat dels vencedors. A nosaltres no ens cal dir que els carrers seran sempre nostres perquè ja ho són, ho han sigut sempre. Don Manuel Fraga Iribarne ja ho va deixar ben claret: «la calle es mía.» Tots estos grenyuts que com no plou no es deuen ni rentar, colla de pollosos, volen que els carrers siguin seus i a més van dient que són gent de pau. Sí, sí, gent de pau! El que són és uns covards, perquè si tingueren un parell de collons (o un, com lo nostre Caudillo; mares com estic posant la gamba!) es camprarien banderes amb el pal ben alt i ben doble i, com diria Chiquito, a l'ataqueeeeeer!

No vull escriure castellà perquè vostés són uns radicals i no m'ho publicarien. Com? que tampoc em publicarien res en valencià a qualsevol mitjà que s'escriguera en castellà? I què? Ja li dic, cosa de collons i avant. I com que estic en aquesta dinàmica racial (que content estic, m'he trobat a mi mateix!, per fi!) jo els diré la veritat sobre els premis (preeeemis, vaja premis) literaris que es van atorgar la setmana passada o l'altra en presència del president de la Generalidad. Vamos a hablar claro. Perdone novament, senyora Garcia, però és que els dits se me'n van ja a la llengua de tots els espanyols que, en paraules del putero rei emèrit (ostres, això no ho havia d'haver escrit tampoc) «nunca fue el castellano lengua de imposición.» El que volia comentar-li. Aqueixos prèmits o el que siguen ho sé jo que no són més que una festa (toquem tots fusta que vaig a nomenar el dimoni, senyem-nos els bons cristians!) catalanista. Com ho sent, catalanista. I la meua pregunta és: què feien alguns regidors del PP en un acte d'exaltació d'una llengua que no es la nuestra? Als catalans, ni aigua. Si jo manara, el riu Ebre el desviaria cap a Madrid i així tots els espanyols de bé tindriem aigua per sempre i s'acabaria la nostra pertinaz sequía. Mañana, catalanista. Nieves Eugenio i Maria Jovaní, catalanistes. Pedro Garcia, catalanista. Siutadanos, catalanistes. Socialistes, catalanistes. Queden assenyalats pel dit de la veritat tots.

I ale, a tomar pol culo ya!

EL BENICARLÓ UNDERGROUND

text LA COLLA DE TAFANERS

9 d'Octubre: 300 persones de pau i 4 amb banderes espanyoles

Quan haureu llegit aquest número de *La Veu* ja sabreu que Catalunya va declarar la independència, la seua... i que acte seguit la va deixar en suspens; tot i així, com nosaltres açò ho contem en un passat proper potser ja corren tancs per les rambles avall i Espanya s'ha posat en estat d'excepció -com si no hi hagués motiu suficient per estar-ho amb la multa que el fiscal demana per l'organització, podríem dir criminal, atès que governa l'Estat amb uns 400 càrrecs imputats? Doncs sí, haurem vist com un poble pren el futur per la mà, fa pinya i tira endavant una decisió per damunt de submissions i amenaces. Pot ser. Com també pot ser que un meteorit resplendent entre per llevant i ens duga a tots al planeta de la melancolia.

El que no pot ser és el que es va viure dilluns en la celebració local del 9 d'Octubre. Un tafaner que no se'n va poder anar de pont va decidir deixar-se caure davant de l'Ajuntament per participar de la desfilada i no el va sorprendre la calma tensa que hi va trobar. A primera hora cap senyera de cap mena. I en això que des del camí d'Alcalà va aparèixer un individu amb

una banda de fallera major i la bandera espanyola al muscle. El testimoni pot assegurar que, tot i fer mèrits, ningú no el va prendre per fallera major. Va travessar la plaça sense ser molestat i es va aturar a conversar amb altres persones. Després va vindre la desfilada, tot dins de la normalitat, amb les barberies regentades per magribins, algun basar xino i el Viciat oberts i tot, com sempre. Uns ballets, unes voltetes els gegants i tornem a la plaça pel carrer Major. Arribats ací balla la Sotà i quan l'alcaldeessa es disposa a fer l'esperada elocució, un parell, no, dos parells, de persones amb banderes espanyoles se situen darrere del públic, unes 300 persones sense cap, absolutament cap símbol, i fan ostentació de les teles davant la vista de tot el Consistori reunint sobre l'escenari. Xaro, immutable, va fer el discurs que tocava.

Al tafaner desvavat, poc amic d'aglomeracions i que s'ho mirava des d'un costat li va cridar l'atenció un grup de sis o set persones desconegudes de múscul tatuat (Ultra Sur, per exemple) que es disposaren el costat dels portadors de les banderes darrere del públic. Algun duia també una bandera plegada a la butxaca. No els havia vist mai i va pensar si no devien ser policies nacionals dels que s'estan als hotels de Peníscola. Bé, un tremolor de cames, però no va passar d'ací. La novetat va vindre al final de l'acte, quan durant els aplaudiments que solen acompanyar el final de l'himne -sorprenentment no van xiular la Muixaranga...- els abanderats van arrancar a crits. En concret, tres crits: «Visca la Comunitat Valenciana», «Viva España» i, ja

tombant-se de camí al bar, l'obligat epítom «Venga a tomar por culo ya!». La veritat és que se'ls va sentir poc, el personal assistent mantenia l'ovació de l'Himne i com a molt devia vore les banderetes com en una plaça de bous. En aquell moment un conegut ciutadà es va dirigir al portador banderil que

ve de la p gina anterior

no havia optat pel bar, el tafaner suposa que per recriminar-li l'actitud, i als pocs minuts de conversa aquest heroi alçava els braços en senyal d'indefensió i per posar en evidència l'actitud agressiva de l'altre.

La cosa és que va poder començar el ball del carrer del Carme, l'últim moment de la celebració, i molts ciutadans i representants polítics es van voler afegir a la fila, entre ells el tafaner i el regidor de Policia. També ho va intentar la regidora Escudero, de Compromís, però ho va tindre més difícil perquè l'energumen més contumaç, el que no se n'havia anat al bar, va insistir a posar-li el drap per davant la cara mentre la increpava: «¿Te molesta, verdad? ¡Claro que te molesta! ¡Así nos va!» Cosa que el tafaner dubta que siga veritat perquè el seu currículum, on consten reivindicacions tan elegants com la que exhibeix al mur de facebook: «POR LA DIMISION DE ZP COMO PRESIDENTE Y QUE SE VALLA URGUENTE SI NO NOS ¡¡¡ UNDIMOS TODOS !!!» (sic), no li han impedit ser acollit i treballar al nostre poble, fins i tot després d'haver cridat «esquirols» als que no feien vaga a Muebles Palau quan estava vinculat a un sindicat obrer. La tolerància dels benicarlandos queda demostrada en el fet que no li han retret mai aquesta actitud i encara hi ha qui li compra loteria de Franco, Millán Astray i Jose Antonio.

Davant d'allò el tafaner no deixava de preguntar-se si no és obligació de les forces de seguretat, posem la Policia local, defensar la integritat dels representants del poble. Perquè allí no ho van fer. No es van quedar al ball del carrer del Carme? No preveien que podia haver-hi marro? No van rebre les ordres oportunes? Home, no va vore res el regidor allí present?

Al que subjectava la bandera per l'altre costat algú li hauria de contar la història d'un italià que es va assentar entre nosaltres, s'hi va casar, i va merèixer la simpatia i després el record afectuós de tots els qui el van conèixer. Al carrer de Cèsar Cataldo passava això, un altre italià, mira!

Maneres de comptar

I tal com hem començat, acabem, bé, nosaltres, amb tota aquesta història de l'anomenat "procés" català que, com comentàvem, independència o no, ja vorem com es tancarà. Tot i això, als tafaners, la qüestió de les votades i la manera de recomptar els suposats vots que diuen que tenen els ara anomenats *unionistes*, potser no més que nacionalistes espanyols recalitrants, dels suposats votants que no van participar en el suposat no referèndum de l'1-O, que diuen que no va fer-se a Catalunya, no ens quadren. I diem que curiosa manera de comptar-los pel fet que si van votar uns 2,3 milions de catalans, d'un cens que estaria al voltant dels 5,3 milions, dels quals a favor en van ser un 2,1 milions i 200.000 en contra, ara resulta que per a la premsa de l'altiplà els tres milions i escaig que es van quedar a casa, "sense votar", són "tots" d'eixa majoria silenciosa que diuen que no vol la independència. A vore, que a nosaltres no ens surten els números. O siga que eixe 57% que no va anar a votar amb totes les facilitats que va donar el govern de Mariano, ara ha d'anar directament al sac dels unionistes? I clar, per això, eixa majoria "silenciada" diuen, desvirtua el resultat inicial del tal no referèndum, que va arribar al 43%. Pel mateix motiu tot els benicarlandos que no han penjat a la finestra banderes espanyoles amb sagrats cors de Jesús, una immensa majoria, deuen estar a favor d'una República Catalana Independent, no? Açò no és una mica com vore un missatge escrit al solatge del cafè en favor de la unitat d'Espanya? A vore, ho diem perquè quan es va votar la constitució Europea, per fer una comparativa més fidedigna, només va votar un 43% del cens, amb totes les garanties i vistiplaus de l'Estat, i ningú dels unionistes més fervorosos, diguem Guerra, Aznar, Felipe o el propi Mariano, per posar només uns noms coneguts, és va esquinçar les vestidures i va gosar dir que allò era un no referèndum. Apa, iguallet que ara, no? A que és curiós?

VIATJANT PER ÀFRICA

Llibres

text JOSEP MANUEL SAN ABDÓN

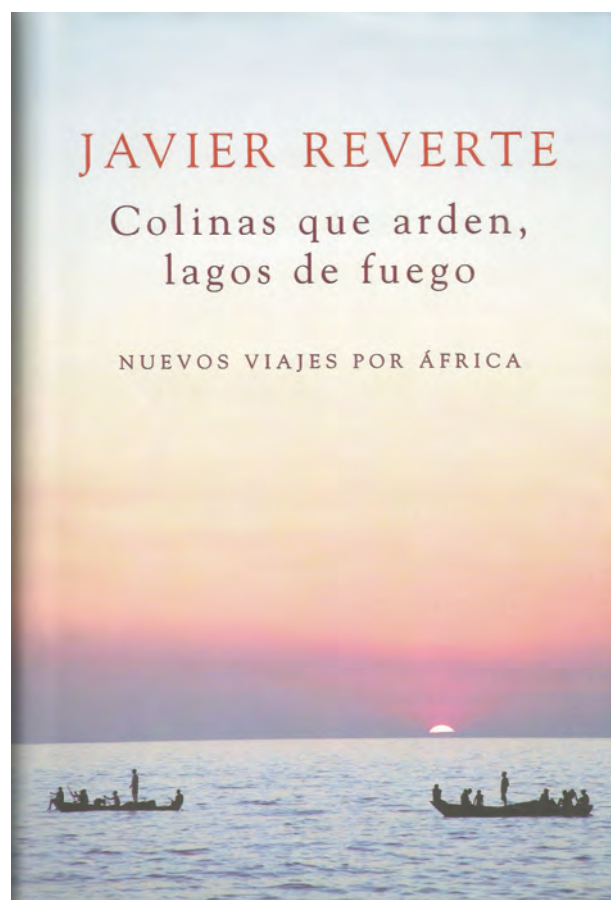
JAVIER REVERTE (2012).
Colinas que arden, lagos de fuego.
 Barcelona. Ed. Plaza y Janés

Aquest llibre és la crònica de dos viatges fets a l'Àfrica, el primer el 2008 a Kenia, el segon l'any 2009 a Tanzània. A diferència d'altres viatges anteriors, ara viatja amb companyia. Són viatges organitzats, però amb un alt contingut aventurer. Els protagonistes no dormen en grans hotels, sinó que ho fan en la selva, amb tendes de campanya i sentint el soroll d'animals salvatges de ben a prop, i la major part del viatge el fan a peu. A més durant el viatge a Kènia, aquest país es troba immers en un conflicte de guerra civil, la qual cosa suposa un ingredient més d'aventura.

En els dos viatges contracten guies nadius per ajudar-los en el trajecte i amb la intenció, però són personatges ben peculiars, mentre els de Kènia es comporten més o menys bé, únicament no compleixen amb el desig de portar dos bons cotxes, el de Tanzània és tot un penques, els enganya constantment, els fa anar per un circuit clandestí, contracta menys personal que l'acordat... però tot forma part de l'aventura.

En el primer dels viatges recorren una gran part de Kènia que en aquell moment, es troba deserta de turistes amb la qual cosa fa que el contacte amb la gent de la zona siga total. L'expedició parteix de Nairobi i té com a finalitat arribar al llac Turkana. Durant el camí passen prop de les muntanyes Kènia i Kilimanjaro i aprofita l'autor per a contar-nos la història de les primeres persones que hi van pujar al seu cim al segle XIX, quan aquest país era una colònia anglesa. Aquesta és una de les virtuts del llibre, i de molts dels llibres de Javier Reverte, el documentar-se sobre el lloc on va i explicar-nos la història dels primitius aventurers europeus que arribaven a aquests mons jugant-se la vida i moltes vegades el patrimoni.

El viatge a Tanzània té com a finalitat arribar al lloc on està enterrat el Dr. Livingstone. Surten de Dar es Salam, arriben al llac Tanganica, el segon més gran del món i el parc natural Selous també d'una extensió tant gran com Suïssa, on viuen prop de 60.000 elefants. Allí el guia contractat els fa viatjar clandestinament subornat els guardes, tot i que ells no ho sabien, fins i tot els convida a caçar, si volen, un impala, cosa totalment prohibida, però no ho fan i escriu: *"Matar a aquell animal habría sido*

como llenar de sangre un hermoso sueño, al profanar el milagro de la vida en uno de los lugares más esplendorosos de la Tierra". Al llac Tanganica s'embarquen en el transbordador Liemba, vaixell que data de la I Guerra Mundial, que recorre, encara, el llac una vegada per setmana i va inspirar el viatge de H. Bogart i K. Hepburn, en *La Reina d'Àfrica*.

L'ambient que es respira al llibre, sovint ens transporta a aquelles antigues pel·lícules ambientades a l'Àfrica colonial, que van triomfar als anys 50 i 60 del segle passat com *Mogambo*, *Las nieves del Kilimanjaro* o *Hatari*, o la més recent *Memòries de Africa*. En aquesta última el personatge que encarna Robert Redford és un caçador blanc que va a caçar a l'Àfrica. En el llibre podem llegir algunes històries de caçadors blancs que anaven a caçar a aquell continent, sovint eren persones adinerades amb un gran esperit aventurer. Per a ser considerat un gran caçador s'havia de caçar almenys un elefant, un tigre, un lleó i un rinoceront. Un d'ells, Leslie Tarlton va abatre 284 lleons. Alguns d'aquest caçadors van acabar tràgicament, en el llibre se'ns conta amb pèls i senyals l'aterridora mort d'un d'ells.

ve de la p gina anterior

Avui en dia està totalment prohibit caçar en els parcs naturals i els policies del govern acaben per la via ràpida amb els furtius que troben, executant-los allí mateix.

Hi ha lleons que són devoradors d'homes, es diu que quan ho proven ja no ho poden deixar perquè és més fàcil caçar un home, que no un antílop, per exemple, per que aquests corren més. En el llibre se'ns parla d'un a qui els habitants de Ngolongo van batejar com a Osama i al qui algú va rebatejar com a Osama bin Lion. Quan un devorador d'homes ronda pel territori, explica Reverte, que les aldees es comuniquen entre si per mitjà de tambors amb un toc denominat *mgalumtwe*, que significa "un home ha estat devorat."

Mentre llegim el tenim la sensació d'acompanyar l'autor en el seu pelegrinatge. Reverte ens conta, amb tot detall, el dia a dia dels seus viatges, la relació amb els habitants de la zona, amb els guies, la camaraderia amb els seus companys, el seu contacte amb la fauna autòctona, amb la terra, la llum, els colors...Com Àfrica envaeix el seu cos i el seu esperit i com li evoca sensacions i sentiments agradables. Àfrica li agrada, es sent com a casa i gaudeix de la seua essència. De fet, en la presentació del llibre va dir: *"Àfrica es fatigosa i cansada, pero es como una mala mujer de la que te has enamorado y tienes que volver a ella."*

En definitiva, un llibre per a compartir les sensacions de l'autor.

EL PP EN CONTRA QUE S'UTILITZE LA PARTICIPACIÓ CIUTADANA AMB FINALITATS POLÍTIQUES

text i foto PP BENICARL

El PP de Benicarló ha lamentat que no s'hagen tingut en compte cap de les propostes que han presentat en la modificació del Reglament de Participació Ciutadana, que es va aprovar en el ple del passat dijous. Els populars també critiquen que s'hagen tardat dos anys per a afegir un article a aquest reglament "que permetrà als ciutadans formular els seus preguntar en finalitzar el ple, presencialment".

La regidora Nieves Eugenio ha ressaltat que, encara que el seu grup va votar en contra d'aquest reglament, "el Partit Popular no està en contra de la Participació Ciutadana, sinó que estem en contra de la Participació Ciutadana amb finalitats polítiques".

Eugenio també ha recordat que "el PP va proposar que la Junta de Portaveus, que representa a tots els ciutadans, escollira les preguntes que es presenten en

finalitzar el ple i que no només siga l'alcaldeessa qui decidisca quines preguntes són d'interès general". Entre altres iniciatives, els populars també proposaven que, tant el ciutadà que planteja la pregunta com l'oposició, tingueren dret a rèplica.

COMPROMÍS RECLAMA A FOMENT QUE EL TRAM TARRAGONA-CASTELLÓ NASCA AMB DOBLE PLATAFORMA I S'EVITE EL SEU COL·LAPSE

text COMPROMÍS SENAT

La coalició demana al PSOE lleialtat i que eludisca centrar la seua oposició en base a les iniciatives i respostes de Compromís

El senador territorial i portaveu de Compromís, Carles Mulet, ha reclamat al Govern que el tram ferroviari entre Tarragona i Castelló "no torne a convertir-se en un nou coll d'ampolla" en preveure tan sols una doble via en l'estudi informatiu "i quan aquest tram està ja a punt del col·lapse".

Mulet ha recordat els anys de retards que arrossega el Corredor Mediterrani i l'arribada de l'Alta Velocitat a les principals ciutats en el que és una de les zones més dinàmiques i exportadores de l'Estat, amb nombrosos ports "i per contra no només som castigats i menyspreats en el desenvolupament de l'alta velocitat i inversions al corredor litoral respecte el traçat central, sinó que a dia de hui i, tot i les promeses, encara amenacen en deixar les comunicacions entre Catalunya i el País Valencià en precari, sense doble via, després de diverses legislatures sense moure un sol quilòmetre d'alta velocitat a les províncies costaneres".

Compromís exigeix així que el desplegament del Corredor litoral que és un mandat europeu prioritari

en la Xarxa Transeuropea de Transports Ferroviaris, "nasca amb una doble plataforma que ens evite estar igual que ara en uns pocs anys, reclamant millors serveis per adaptar-nos a les necessitats del mercat o de la societat del moment".

Mulet demana serietat al PSOE-CS

D'altra banda el senador valencià ha reclamat als socialistes de les comarques de Castelló que adopten la seua pròpia agenda i deixen d'aprofitar respostes a iniciatives de Compromís al Senat en la seua acció política com a oposició.

"Hem detectat massa freqüentment com aspectes del corredor mediterrani, el pseudoAVE que arriba a Castelló a baixa velocitat, amb les respostes a iniciatives nostres sobre les casernes en territori valencià, el futur de l'autopista AP7, l'estat de perillositat de la N-340 amb les rodalies cap al Maestrat, on arriben a copiar els propis titulars de forma gairebé literal i paral·lela, de manera que els exigim serietat, lleialtat en la tasca d'oposició i acció política", ha agregat.

Finalment ha assenyalat que "davant cada nou plagi i apropiació d'iniciatives polítiques de Compromís per part del PSOE a Castelló, s'aniran mostrant els plagis a la xarxa".

JA ESTAN OBERTES LES INSCRIPCIONS PER AL RUN&BIKE

text i foto AB

La pròxima prova del Circuit de Curses Populars, la Run&Bike, que combina la carrera a peu i en bicicleta de muntanya, tindrà lloc diumenge 29 d'octubre. Els corredors sortiran des de l'ermita de Sant Gregori i recorreran alguns dels paratges més singulars i emblemàtics de Benicarló.

El regidor d'Esports, Carlos Flos, acompanyat dels representants del Club Triatló Basiliscus, Víctor Cheto i Julio Sánchez, ha presentat els detalls de la Run&Bike, la segona prova de la quarta edició del Circuit de Curses Populars que ja s'està preparant i que tindrà un recorregut de carrera a peu per muntanya (trail) de 12 kilòmetres i un circuit de bicicleta tot terreny (BTT) de 24 kilòmetres.

La cursa es podrà disputar en tres modalitats: individual carrera a peu, relleus carrera i BTT, o duatló completa (Run&Bike individual). El portaveu del Club Triatló Basiliscus, Julio Sánchez, ha recordat que «la varietat de possibilitats per a disputar la prova fa que estiga a oberta a esportistes de diferents nivells i distinta capacitat d'esforç».

En aquest sentit, aquells corredors que vulguen familiaritzar-se amb el circuit per calibrar les seues possibilitats, podran fer-ho els diumenges previs en els entrenaments que organitza el Club Triatló Basiliscus sobre el mateix terreny en què es disputarà la cursa.

El regidor d'Esports, Carlos Flos, ha declarat que «enguany s'ha reduït la distància del circuit pensant en què la prova siga més ràpida i, a la vegada, accessible». A més, Flos ha volgut agrair «tot el treball que porta a terme el Club Triatló Basiliscus organitzant aquesta

prova, a més de la tasca desinteressada i imprescindible dels voluntaris».

Tant el regidor d'esports com els representats del Club Basiliscus han cridat a la participació i han recomanat als participants que formalitzen la inscripció el més prompte possible per tal de facilitar la tasca als organitzadors.

Les inscripcions es poden formalitzar en línia a través de www.hj-crono.es i de manera presencial a Evasión Esport (C/ Germans de les Escoles Cristianes, 41), a la Piscina Municipal i a Decathlon Vinaròs, a més del mateix dia de la cursa.

Tota la informació sobre el reglament de la prova es pot trobar a www.hj-crono.es.

Duatló per a categories infantils el dia abans

Aprofitant la disputa de la Run&Bike, dissabte 28 es durà a terme el Duatló Escolar que organitza el Club Basiliscus amb l'objectiu de promocionar aquest esport entre els més joves. Enguany, la prova es disputarà en fase autonòmica en les categories de cadet i d'infantil, a banda de la fase local en les categories d'aleví, benjamí i multiesport.

El circuit, al voltant de l'ermita de Sant Gregori i del Corral del Petiquillo, consta de diferents recorreguts adaptats a les diverses categories. A més, també comptarà amb punts d'avituallament i es disputarà a partir de les 9.30 hores, amb sortida des de l'ermita.

Les inscripcions es poden formalitzar únicament a través de la pàgina www.triatlocv.org. Si voleu més informació podeu adreçar-vos a l'Àrea d'Esports de l'Ajuntament.

EL CLUB BÀSQUET BENICARLÓ DEBUTA A LA PRIMERA DIVISIÓ NACIONAL

text BENICARLÓ AL DIA foto BAM

El Club Bàsquet Benicarló debuta a la Primera Divisió Nacional amb una clara victòria davant l'Almàssera (75-53)

FITXA TÈCNICA

75 CB BENICARLO:

Nelson (6), Andreu (16), Richards (18), Salvador (16), Resne (16), cinc inicial; Martínez, Tillmon, Ernest (3), Avila, Colás i Soro.

53 JOVENS ALMASSERA:

Mateo, Serrano (2), Domínguez (19), Brau (8), Corona (6), cinc inicial; Ferrando, Sanz (1), Gómez (17), Herrando i Fajardo.

ÀRBITRES: Baselga Muñoz, col·legi valencià. Assenyalaren 19 personals als locale, 20 i 1 tècnica als visitants.

PARCIALS: 24-12, 20-12, 20-18 y 11-11.

INCIDÈNCIES: Partit disputat el diumenge a la vesprada en el Pavelló Poliesportiu, davant uns 500 espectadors.

COMENTARI:

El Benicarló va debutar amb victòria en un partit en el qual es tenien molts dubtes per desconèixer la categoria i enfrontant-se a un equip descendit de la lliga EBA, però també amb molts canvis. Va ser clau la magnífica actitud a l'inici del partit on la defensa no va deixar opcions clares de llançament al rival deixant-los anotar sols 6 punts en 8 minuts (20-6). En atac l'equip ha pogut moure la pilota d'una banda a l'altre del camp buscant el tir alliberat, la qual cosa ha permès bons percentatges de tir. En el segon quart s'ha mantingut la mateixa tònica arribant al descans amb el resultat de 44-24. En el vestuari es va indicar als jugadors que el partit no estava tancat i que els de l'Almàssera saben jugar bé i que en algun moment tornarien a ficar-se en el partit. Els temors es van confirmar amb un parcial de 10-

Vicent Ferrer i Julià

0 per als valencians en els primers compassos del tercer període, la qual cosa ha obligat a l'entrenador a demanar temps mort. Els jugadors s'han posat de nou les piles, sobretot en defensa i a moure pilota buscant al company millor col·locat el que els ha permès un parcial 9-0 (53-34). A partir d'ací el joc ha resultat molt igualat, fins a arribar al resultat final de 75-53. Una victòria molt important en ser el debut, molt necessària per a agafar confiança i pensar que s'està treballant en el bon camí. En el negatiu lamentar les lesions de David i Marcus, que esperem es recuperen ràpid i puguin seguir ajudant el cap de setmana vinent, amb el partit a jugar el diumenge a les 16:30 a Montcada.

Vicent Ferrer i Julià

CAP DE SETMANA MOLT ESPECIAL PER AL CLUB BÀSQUET BENICARLÓ

text i fotos VICENT FERRER

El dissabte de matí al pavelló municipal de Benicarló jornada amb els més xicotets: Pre Bejamins, Benjamins, Alevins. Van poder jugar entre ells, en un ambient agradable, familiar i esportiu.

Els equips infantils masculins es van desplaçar fins a Borriana per a disputar partits amistosos, amb els següents resultats:

C.B. Borriana A 71, C.B. Benicarló A 41

CB Borriana B 37, C.B. Benicarló B 53

Pel que fa al Junior Preferent, magnífic debut i victòria per als xics que entrenen Sergio Oms i David Soro davant el Bétera. Tots dos equips van iniciar el partit amb imprecisions, acusant els nervis de l'estrena de temporada. Una vegada passats aquests, la defensa local va començar a funcionar i amb un parcial de 12-0 va fer que el partit agafara color local. Un segon quart, amb sensacions semblants al primer, deixava el marcador en un 54-27 al

descans, que, pràcticament, sentenciava el partit. En la segona part el Benicarló va tornar a jugar amb intensitat i bona defensa, deixant l'últim quart per a treballar conceptes i donar minuts als jugadors menys habituals. Al final 105-58 El cap de setmana vinent l'equip junior es desplaçarà al Port de Sagunt per a jugar la segona jornada de lliga.

PRIMERA VICTÒRIA A DOMICILI

text VICENT T. PERIS

Avui, estimats lectors, vinc decidit a escriure una crònica absolutament asèptica i professional de les coses que sé del partit del diumenge passat. Per això, no penso a entrar a exposar punts de vista que hom podria considerar polítics, tendenciosos o imparcials. Abans de començar, ja m'he despullat mentalment i anímica. Ara mateix no tinc opinió sobre res, no tinc criteri sobre res, podríem dir que soc l'home impertorbable, aquell que no sent les emocions ni les manifesta. En resum, una llenca de glaç. Ningú no podrà dir que m'he deixat portar pels meus sentiments, que no soc un periodista imparcial, en resum, que sento com la professionalitat comença a córrer per les meues venes i alguna cosa em diu que ben aviat me n'aniré d'aquest mitjà de comunicació per a assolit cotes encara més altes dins la meua carrera periodística. Que tremolen los Manolos, el De La Morena o la Carbonero. Bé, millor no pensar en aquesta darrera perquè no només m'he despullat de sentiments i la Margot va per casa.

Tot i la meua temprança i sobrietat, no puc evitar mencionar que la setmana passada aquesta secció anava acompanyada per una instantània que vaig prendre jo amb lo meu mòbil on es podia veure allò que jo explicava a l'antepenúltim paràgraf de la meua crònica. No sé com, aqueta magnífica fotografia va estar substituïda per tres pilotes d'eixes de plàstic que ja me diran vostès quina falta feien. Però estic controlat, no tinc emocions, i allò que lo cos em demanaria ara no ho sento ni sé què és. Això a un mitjà seriós com aquell al qual aspiro a formar part, no passaria mai. Pel bé de tots, espero no tornar a quedar en ridícul aquesta setmana.

El nostre CDB (com veuen, m'he deixat lo qualificatiu d'estimat, mostra clara del meu compromís amb l'objectivitat més extrema) es va desplaçar a Borriana per tal de jugar el seu partit. Com tothom sap, aquest és un poble germà amb el qual tenim moltes coses en comú, com ara la parla, la modèstia i lo fervor religiós. Però es veu que per a un grup d'oriünds d'aquesta bonica població de la Plana Baixa i, insisteixo, tan germana en tantes coses, tots aquestes boniques paraules no els diuen res. En acabar lo partit, i amb una contundent victòria dels nostres per un a tres després de remuntar lo primer gols dels locals, es van dirigir als poc paisans nostres que hi havia al camp amb expressions com "catalans de merda" o "viva España". Com no tinc opinió de les coses, no vaig a jutjar aquests incidents banals i ocasionals, com tampoc els contarà que està fent ara mateix els palpissos de les mans de la meua Margot tot aprofitant la meua nuesa. Si aquesta setmana no fallen els mitjans tècnics i la imatge que acompanya aquest text arriba a bon port, els avisats lectors podran

Magnífica fotografia que va estar substituïda per tres pilotes

apreciar lo desplegament patriòtic d'aquest sector de la graderia borrianenca. Per cert, que aprofitant que al Margot no para, m'ha vingut al pensament una anècdota sobre Mossén Tomàs que em va contar lo pare. Segons aquell erudit clergue, a "Burriana" li van canviar lo nom per "Borriana" els catalanistes perquè en català oriental la "o" es pronuncia "u". Argument demolidor. També els he de dir que no sé quina associació d'idees he fet entre la Margot, els seus dits, lo meu cos nu i lo prevere. No ho sé, de veritat...

Pel que fa al partit, els he de dir que als pocs minuts del començament del mateix, els locals van haver de vore com l'àrbitre els expulsava un jugador per motius més que justificats, ja que li va fer una falta a Marcos Cano sent l'últim defensor. Tot i això, els locals van aconseguir el seu gol i no els van faltar ocasions per a ampliar la diferència. Però va arribar la segona part i l'àrbitre, que deguera ser tan imparcial com la meua crònica, va mostrar la segona targeta a un jugador local, amb la qual cosa i una senzilla operació aritmètica, ells es van quedar amb tres jugadors i onze nosaltres. Aquesta vegada sí que vam saber aprofitar aquest avantatge i dos gols de Jairo i un de Gonzalo ens van donar una merescuda victòria i els tres punts que tanta falta ens feien.

Lo proper diumenge, a partir de les sis de la tarde, juguem a casa contra el Nules, que ara mateix té tres punts menys que nosaltres i esperem que diumenge a les vuit ja en siguem sis.

I la Margot que no para. Es veu que el desig és més difícil de controlar que els sentiments...

Escacs: Torneig de promoció sub-12 Terres de l'Ebre a Benicarló

text VICENT FERRER fotos

Dissabte passat 7 es van disputar les dues primeres rondes del Torneig Promoció Sub12 Terres de l'Ebre, en la seu del Club Escacs Benicarló. En aquest torneig participen 8 equips dividits en dos grups de 4 equips que jugaran una lliga a una volta. El Riu Sénia Benicarló ha presentat un equip format per David Teply, Oscar González, Joan de Gustín, Jhostin Sánchez i Omar Mandil. En la primera ronda s'enfrontaven al Ruy López A, campió de l'anterior edició, i el resultat va ser de 3-1 a favor de l'equip de Vinaròs. En la segona ronda el Riu Sénia Benicarló A se imposava per un contundent 4-0 a l'equip de Sant Carles de la Rápita A, que es presentava amb baixes.

La classificació provisional en aquest grup és la següent: Ruy López A 7 punts, Riu Sénia Benicarló A 5 punts, Amposta B 4 punts, La Rápita 0 punts. En la tercera

ronda l'enfrontament entre l'Amposta B i el Riu Sénia Benicarló A decidirà el segon lloc d'accés a la grup final. Aquest grup estarà format pels dos millors classificats de cada grup. El campió del grup final de Terres de l'Ebre tindrà accés a la final Catalana al costat del campió de Tarragona Nord. En aquesta final s'enfrontaran els vuit millors equips de Catalunya per a decidir el Campió de Catalunya del Promoció Sub12.

EL 9 D'OCTUBRE AL MARQUÉS

text i foto MB

Com tots els anys, el nostre centre ha celebrat el Dia de la Comunitat Valenciana participant en el Correllengua del passat dijous 5, on els nostres alumnes de 3r i 4t, junt als escolars dels altres centres educatius de Benicarló, van llegir el "Manifest per la llengua" i van portar la Flama encesa en defensa del valencià.

A més a més, al dia següent, també ho vam celebrar al pati de l'escola, amb un acte de germanor de tots els alumnes de Primària. Els alumnes de 6è van tocar una cançó amb la flauta dolça, mentre els de 3r i 4t portaven la flama i llegien unes paraules per recordar-nos que, el valencià, és la llengua que ens uneix a tots els que vivim i convivim a Benicarló.

